

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਪੁਰਾਣਾ ਕੱਪੜਾ ਛੱਡ ਘਰ ਜਾਵਾਂਗੇ ਫੇਰ ਨਵਾਂ ਕੱਪੜਾ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਵਾਂਗੇ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਰਾਜ ਅਤੀ ਸੂਖਸ਼ਮ ਸਮਝਣ ਦਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਜੂੰ ਮਿਸਲ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਟਿੱਕ - ਟਿੱਕ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਸਦੀ ਜੇ ਐਕਟ ਚਲੀ ਉਹ ਫੇਰ ਹੂਬਹੂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਰਿਪੀਟ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਹ ਰਾਜ ਬਹੁਤ ਸੂਖਸ਼ਮ ਸਮਝਣ ਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਬੱਚੇ ਇਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਯਥਾਰਤ (ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ) ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ, ਉਹ ਉੱਚ ਪੱਦ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਪਛਾਣ ਮਿਲੀ ਫੇਰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਬੁੱਧੀ ਹਾਂ। ਬੁੱਧੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਇਹ ਪਤਿਤ ਆਇਰਨ ਏਜਡ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਭਗਤੀ ਦੇ ਬਾਦ ਭਗਵਾਨ ਆਕੇ ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਲ ਵੀ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਭਗਤ ਕੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਅੱਧਾਕਲਪ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਧੱਕੇ ਖਾਕੇ ਥੱਕ ਗਏ ਹੋ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਫਾਇਦੇ ਦੇ ਲਈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਆਕੇ ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ ਦੇਣ, ਤਾਂ ਫਲ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਫੇਰ ਵੀ ਭਗਵਾਨ ਹੀ ਰਿਹਾ। ਭਗਤ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਕੇ ਸਾਡੇ ਦੁੱਖ ਹਰੇ, ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ।

ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਹੁਣ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਨੇ ਹੀ ਪਤਿਤ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਰਾਮ ਰਾਜ ਚਾਹੀਦਾ ਪਰ ਉਹ ਕਦੇ, ਕਿਵੇਂ ਹੋਣਾ ਹੈ - ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਅੰਦਰ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ। ਭਗਤ ਬਹੁਤ ਨਾਚ - ਤਮਾਸ਼ਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਫੇਰ ਰੋਂਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿੱਚ ਅੱਥਰੂ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਜਿਸਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿੱਚ ਅੱਥਰੂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਨਾ। ਚਿੱਤਰਾਂ ਤੋਂ ਤਾਂ ਕੁਝ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਹਾਂ, ਬਹੁਤ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਸ ਉਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਖੁਦ ਹੀ ਆਕੇ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਜੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਹਾਂ, ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਪੱਕੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਕੱਚੇ ਹਨ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਟੁੱਟਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਿਹਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਪਵੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਭੋਗ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੀ ਹੋ। ਹੁਣ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤ੍ਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦਾ ਨਾਲੇਜ਼ ਬਾਪ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਹੈ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਪੁੱਛੇ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋ? ਬੋਲੋ, ਹਾਂ ਮੈਂ ਕੋਈ 84, ਕੋਈ 82 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ 84 ਜਨਮ ਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। 84 ਜਨਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਨ ਜੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਕੇ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਜਲਦੀ ਆਉਣਗੇ। ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਦੀਕ ਪਿਰੇਏ ਜਾਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਨਵਾਂ ਘਰ ਬਣਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਜਲਦੀ ਬਣ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਜਾਕੇ ਬੈਠੀਏ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ - ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪੁਰਾਣੇ ਕੱਪੜੇ ਛੱਡ ਨਵੇਂ ਲੈਣੇ ਹਨ। ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਐਕਟਰਸ ਘੰਟਾ ਅੱਧਾ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਹੀ ਘੜੀ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਟਾਈਮ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਘਰ ਜਾਈਏ। ਉਹ ਟਾਈਮ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਘੜੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਉਣਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਇੱਥੇ ਰਹਿਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਬਣਨ ਲਈ ਵੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇ, ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਫੇਰ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਕਲਾਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ 6 ਮਹੀਨੇ ਬੈਠੋ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਦਾਗ਼ ਆਦਿ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਥੋੜਾ ਫਰਕ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਆਉਣਗੇ, ਕੋਈ ਥੋੜਾ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਆਉਣਗੇ। ਪਹਿਲੇ ਜੇ ਆਉਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਫੇਰ ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਚੱਕਰ ਵੀ ਜੂੰ ਮਿਸਲ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਟਿੱਕ-ਟਿੱਕ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿਸਦੀ ਜੇ ਐਕਟ ਚਲਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਇਹ ਬੜੀਆਂ ਸੂਖਸ਼ਮ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ। ਬਾਪ ਅਨੁਭਵ ਨਾਲ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਫੇਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਰਿਪੀਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਬਣਿਆ - ਬਣਾਇਆ ਖੇਡ ਹੈ। ਇਸ ਚੱਕਰ ਦਾ ਕਿਸੇ

ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਐਕਟਰ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਮੁੱਖ ਐਕਟਰ ਕੌਣ ਹੈ - ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਭੋਗ ਹੁਣ ਵਾਪਿਸ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ ਉਦੋਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹੇ। ਉਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦਾ ਨਾਟਕ, ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਣਗੇ ਕਿ ਫਲਾਣੇ ਵਕਤ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਜੇ ਕੁਝ ਦੱਸਣ ਦਾ ਹੈ ਉਹ ਦਸ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇ ਉੱਤਰ ਮਿਲਣਾ ਸੀ ਉਹ ਮਿਲ ਗਿਆ, ਬਸ ਉਸ ਤੇ ਚੱਲ ਪੈਣਾ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਬਗ਼ੈਰ ਬਾਪ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ, ਉਹ ਕਦੀ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਆਫ਼ਿਕ। ਕੋਈ ਡਰਾਮਾ ਤੇ ਠਹਿਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝੀ ਆਈ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਆਏ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਵੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ, ਪਾਰੂ ਵੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਫੇਰ ਉਹੀ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣਗੇ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕੁਦਰਤ। ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਹੋਰ ਕੀ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਣਗੇ। ਹੁਣ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ - ਪਾਵਨ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਫ਼ਿਕਰਾਤ ਹੈ। ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮਾਸੂਕ ਦੇ ਆਸ਼ਿਕ ਹੋ ਨਾ। ਇੱਕ ਮਾਸੂਕ ਨੂੰ ਸਭ ਆਸ਼ਿਕ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਮਾਸੂਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਫੇਰ ਮੈਨੂੰ ਭੁੱਲਕੇ ਗੰਗਾ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ? ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸਭ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ। ਹੁਣ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਮਝ ਕਦੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੇ। ਪਰ ਭਗਵਾਨ ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਆਤਮਾ ਜੋ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੀ ਉਹ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਹੁਣ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੀ ਹੈ ਫੇਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਭੁੱਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਦੋਂ ਹੋਵੇ ਉਦੋਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਕੇ ਅਭੁੱਲ ਬਣਾਵਾਂ ਨਾ। ਇਹ ਭੁੱਲਾਂ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਫੇਰ ਵੀ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਭਗਵਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਫਲ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਭਗਵਾਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਓ ਗੰਡ ਫ਼ਾਦਰ। ਉਹ ਲੇਕਿਕ ਫ਼ਾਦਰ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੈ ਫੇਰ ਵੀ ਉਸ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਦੇ ਦੋ ਫ਼ਾਦਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਫ਼ਾਦਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ। ਇੰਨੀ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਪਾਰੂ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਫੇਰ ਦੂਜਾ ਲੈ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਆਏ ਹਾਂ। ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਂਡਵਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਚੰਦ - ਸਿਤਾਰੇ ਆਦਿ ਸਭ ਬੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੂਰਜ, ਚੰਦ, ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਦੇਵਤਾ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਰਿਮਝਿਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਭਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ। ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਨਾ - ਇਹ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਦੇਵਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਾ ਤਾਂ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਸਭ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸੀ। ਸਭਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਸੀ ਇਸਲਈ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭੋਂਟ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਗੁਣ ਵੀ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਾਕੇ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਨਿਰਗੁਣ ਹਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਾਹੀ, ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਤਰਸ ਪਰੋਈ.....ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਤਰਸ ਪੈਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਰਸ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁਣਵਾਨ ਬਣਾਉਣ। ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਜਯ ਸੀ, ਹੁਣ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣੇ ਹੋ ਫੇਰ ਪੁੱਜਯ ਬਣੇ। ਅਸੀਂ ਸੇ ਦਾ ਅਰੂ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ - ਆਤਮਾ ਸੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ, ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸੇ ਆਤਮਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਗ਼ਲਤ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸੀ ਫੇਰ ਉਹ ਦੇਵਤਾ, ਸ਼ਤ੍ਰੀਏ, ਵੈਸ਼ਯ, ਸੂਦ੍ਰ ਬਣੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਰਣ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਪਹਿਲੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ, ਸਤੋ, ਰਜੋ, ਤਮੋ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਬਾਬਾ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਆਕੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਰੇਬਰ ਭਾਰਤ ਸਵਰਗ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਕਿੰਨੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣਗੇ। ਹੁਣ ਕਲਯੁਗ ਹੈ। ਸਭ ਧਰਮ ਆ ਗਏ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਕੋਈ ਧਰਮ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ ਇੱਕ ਧਰਮ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਚਲੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਏ, ਬੋਲੇ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਘੜੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਇਹ ਘੜੀ ਬਣਵਾਈ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਘੜੀ ਤੁਸੀਂ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਹੁਣ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਘੜੀ ਯਾਦ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਸੰਕਰ ਦੁਆਰਾ ਆਸੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ - ਚੱਕਰ ਫਿਰਣਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ। ਕਲਯੁਗ ਦੇ ਬਾਦ ਸਤਿਯੁਗ ਆਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਮਨੁੱਖ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਉਪਦ੍ਰਵ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੂਸਲ ਵੀ ਉਹੀ ਹਨ। ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਕਥਾਵਾਂ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਵੇਦਾਂ - ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਧਰਮ ਵੀ 4 ਹਨ। ਇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਧਰਮ ਹੈ ਪੰਜਵਾਂ। ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਇਹ ਹੈ ਛੇਟਾ ਧਰਮ। ਯੱਗ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਨ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਯੱਗ ਹੈ। ਉਪਦ੍ਰਵ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਯੱਗ ਰਚਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਲੜਾਈ ਆਦਿ ਨਾ ਲਗੇ। ਅਰੇ ਲੜਾਈ ਨਹੀਂ ਲਗੇਗੀ ਤਾਂ ਸਤਿਯੁਗ ਕਿਵੇਂ ਆਵੇਗਾ, ਇੰਨੇ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਕਿੱਥੇ ਜਾਣਗੇ! ਅਸੀਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸ਼ਰੀਰ ਇੱਥੇ ਛੱਡਣਾ ਪਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਪੁਕਾਰਦੇ ਵੀ ਹੋ - ਹੇ ਬਾਬਾ, ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਹੀ ਸਤਿਯੁਗ, ਸਭਨੂੰ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਕਾਲ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਕਾਲਾਂ ਦੇ ਕਾਲ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਕੱਢ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਫੇਰ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ ਫੇਰ ਜੀਵਨਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਇੰਨੇ ਸਭ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ ਫੇਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਉਣਗੇ ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਜੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਾਂ ਪਾਰ੍ਹ ਹੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਜ਼ਰੂਰ ਉਹ ਸੁੱਖ ਪਾਉਣਗੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਪਾਰ੍ਹ ਸਭਤੋਂ ਉੱਚ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ, ਕਿਸੀ ਨੂੰ ਲਿਖੇਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਸਭਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹੀ ਸਭਦਾ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ, ਸਭਨੂੰ ਲਿਖੇਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਕੋਈ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ, ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ। ਉਹ ਕੋਈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ - ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਂਦੇ, ਸਭਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਹੀ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਛੁੱਡਾਕੇ ਸੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੀ ਤੀਰਥ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾ ਤੀਰਥ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਾਬਾ ਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਇੱਕ ਦੀ ਹੀ ਹੈ। ਸਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਲਿਖੇਟਰ ਆਓ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਸੱਚਾ ਤੀਰਥ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਭਨੂੰ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਫੇਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਹੀਰੇ - ਜਵਾਹਰਾਤ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਸੋਮਨਾਥ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਕਿੰਨਾ ਖੂਬਸੂਰਤ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੁਣ ਵੇਖੋ ਬਾਬਾ ਕਿੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਪਤਿਤ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ, ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪਛਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਜੇ ਮਦਦ ਕਰਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਪੱਦ ਮਿਲੇਗਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਾਇਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿਹਨਤ ਕਰੋ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸੋ ਕਿ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। 84 ਚੱਕਰ ਤਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਅੰਨਿਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਇਨਾ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਹੂਬਹੂ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣੇਗਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮੰਦਿਰ ਲੁੱਟਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੁਝ ਕਰਾਂ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਲੁੱਟਣ ਦਾ ਹੀ ਹੈ, ਫੇਰ ਵੀ ਲੁੱਟ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਕੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀ ਵੀ ਨੂੰ ਹੈ, ਸੇ ਫੇਰ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਕੋਈ ਫੁੱਕ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਮੁਸਲ ਆਦਿ ਬਣੇ ਹਨ - ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਬੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਪਾਰ੍ਹ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹੈ - ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ, ਪਤਿਤ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ। ਹੁਣ ਸਮਰਥ ਕੌਣ? ਮੈਂ ਜਾਂ ਡਰਾਮਾ? ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਆਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਨਾਲੇਜ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਹ ਆਕੇ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਸੈਨਾ ਹੋ। ਰਾਵਣ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੈਂਟਰਸ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਰਹੋ। ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਲੈਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਪੈਸੇ ਜੋ ਕੁਝ ਹੈ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਕਰੋ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਭ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਭੁੱਖ ਮਰੋ। ਭੁੱਖਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਮਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ ਫੇਰ ਭੁੱਖੇ ਮਰਦੇ ਹਨ ਕੀ? ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਖੇ ਮਰਦੇ ਹੋ ਕੀ? ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਭੰਡਾਰਾ ਹੈ। ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੇ ਮਨੁੱਖ ਭੁੱਖੇ ਮਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਨੇਚਰ ਕਿਓਰ। ਬਿਲਕੁਲ ਸਿੰਪਲ ਗੱਲ ਸਿਰਫ਼ ਮੁੱਖ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਿਓਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਰਜਨ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਵੇਂ ਚੰਗਾ ਓਪਰੇਸ਼ਨ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੰਡਿਆਂ ਦੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸਮਝੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਫੂਲਾਂ ਦੇ ਬਗ਼ੀਚੇ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਘਰ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਵਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਅਲਾਹ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਦਾ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਅੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਵਿਖਾਉਣਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਘੜੀ ਨੂੰ ਸਦਾ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

2. ਯੱਗ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪੈਸੇ ਆਦਿ ਜੋ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਫਲ ਕਰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਵੈ - ਉਨਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਉਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਭਵ:

ਸਵੈ - ਉਨਤੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਉਨਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਸਵੈ - ਉਨਤੀ ਘੱਟ ਹੈ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਵੀ ਘੱਟ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਕਿਸੀ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਨਾਲ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਹਰ ਕਰਮ ਦੁਆਰਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੇਣਾ ਇਹ ਵੀ ਸੇਵਾ

ਹੈ। ਜੇ ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕਰਮਣਾ ਸਦਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੁਆਰਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਤਨੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਉਤਨਾ ਖੁਦ ਵੀ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਮੀਪ ਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸੋਚਣਾ - ਬੋਲਣਾ ਅਤੇ ਕਰਨਾ ਸਮਾਨ ਬਣਾਓ।
